

ण्डवीये । साङ्ख्यं द्विजैः संवृतधानि जिष्णावुपेयुषि स्थातककुत्स्यवंश्य
इति हनजनादितितिष्ठतेर्डः ततोऽपत्येष्णः ॥ ११ ॥

तिग्मांशुरस्मिच्छुरितान्यदूरात्प्राञ्चि प्रभाते सलिला
न्यपश्यत् । गभस्तिधाराभिरिव द्रुतानि तेजंस्मि भानो
भुवि संभृतानि ॥ १२ ॥

ज०म० तिग्मांशु ॥ अदूरात्समीपे सलिलान्यपश्यत् । दृशेर्लङ्घि
पाघ्रेति पश्चादेशः तिग्मांशोरादित्यस्य रस्मिभिः कुरितानि रञ्जि
तानि तुक् । प्राञ्चि पूर्वस्यां दिशि अवस्थितानि । प्रपूर्वादञ्चते
र्द्ध्वगित्यादिना क्विप् अनुषङ्गलोपः शिः नपुंसकस्य नुम् । भानो
रिव तेजंस्मि भुवि संभृतानि पिण्डीकृतानि । गभस्तिभिः रस्मि
भिः धाराभिरिव द्रुतानि गलितानि धारा प्रपात इतिभिदादि
पाठादद्रष्टव्यं ॥ १२ ॥

भ० तिग्मांश्वित्यादि । रामोऽदूरात् समीपे सलिलानि अपश्यत् स्था
दानपेतिदृशः पश्चादेशः किम्भूतानि प्रभाते तिग्मांशोः सूर्यस्य
रस्मिभिश्चुरितानि प्राञ्चि पूर्वदिगवस्थितानि । अत्रोत्प्रेक्ष्यते भा
नो स्तेजंस्मि गभस्तीनां रस्मीनां धाराभिर्द्रुतानि द्रवीभूतानि सन्ति
भुवि संभृतानि धाराभिरिति धृजस्तुलेक्येत्यादौ निपातः ॥ १२ ॥

दिग्ग्यापिनीर्लोचनलोभनीया मृजान्वयाः स्नेहमिव
स्रवन्तीः । ऋज्वायताः शस्यविशेषपङ्क्तीस्तुतोष पश्यन्
वितृणान्तरालाः ॥ १३ ॥